

[Alice Hedegaard.]

anlediget af henvendelser, jeg har fået fra gravide kvinder, der er ulykkelige over de betingelser, de tvinges til at føde under. De har opfordret mig til at rette dette spørgsmål til ministeren. Jeg har selv kontaktet 2 jordemødre og en almindelig praktiserende læge, og alle beklager de forringede forhold.

Kvinder tvinges i dag til at lade sig indlægge på et hospital og kan ikke selv vælge den jordemoder, de ønsker.

Som beskrevet i mit spørgsmål til ministeren giver de ofte urimelig lange afstande til jordemodercenter og hospital store problemer. Jordemødrene beklager den manglende personlige kontakt, da de ofte skal assistere ved en fødsel, hvor de ikke kender patienten. Lægen beklager den totalt manglende kommunikation mellem hospital, jordemoder og læge. Samme læge oplyste, at fødslerne giver hospitalet en så stor belastning, at det bevirker, at virkelige hastesager må vente, til der bliver plads. Denne ventetid kan ofte være u hensigtsmæssig. Hospitaler burde være for de syge, og en fødsel er normalt ikke forbundet med sygdom. Desværre bevirker disse masseindlæggelser af fødende på hospitalerne, at amts- og privatklinikkerne på nær ganske få har måttet lukke.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Efter § 1, stk. 3, i loven om svangerskabs-hygienje og fødselshjælp har kvinder ret til fødselshjælp ved adgang enten til vederlagsfri fødselsbetjening på sygehus eller anden offentlig institution eller til vederlagsfri jordemoderhjælp ved fødsel i hjemmet.

Det fremgår af lovens forarbejde, at den valgfrihed, der her er tale om, institutionsfødsel eller fødsel i hjemmet, er en valgfrihed for det pågældende amtsråd, der er ansvarlig for fødeordningen, og ikke for den fødende kvinde. Sagt på en anden måde har de fødende kvinder ret til vederlagsfri fødselsbetjening, men det pågældende amtsråd kan bestemme, om denne fødselshjælp skal ydes i form af institutionsfødsel eller hjemmefødsel. Det er lovbestemmelsens indhold. Noget andet er, at det ville være naturligt at imødekomme de fødende kvinders ønske om hjemmefødsel i det omfang, det findes forsvarligt af lægelige grunde, og i det omfang det er praktisk muligt inden for den pågældende amtskommune.

Dette har indenrigsministeriet også frem-

hævet ved godkendelsen af de planer for fødselshjælpens tilrettelæggelse, som amtsrådene ifølge loven er pligtige at forelægge for indenrigsministeriet.

Forholdet er imidlertid det, hvad fru Alice Hedegaard nok også ved, at der overalt i landet er mangel på jordemødre. Flere amtsråd har derfor set sig nødsaget til at begrænse betjeningen ved hjemmefødsler, da disse er mere personaleforbrugende end institutionsfødsler.

Denne jordemodermangel søges nu afhjulpet, idet kapaciteten på rigshospitalets jordemoderskole er udvidet med 100 pct., således at antallet af færdiguddannede jordemødre fra år 1979 vil være fordoblet fra de nuværende 30 kandidater til 60 kandidater. Det må derfor påregnes, at der desværre endnu i nogle år fremover vil være jordemodermangel. Ønsket om hjemmefødsel kan derfor formentlig ikke imødekommes i alle tilfælde, før jordemodermangelen er bragt ud af verden, men jeg er ikke spor uenig med spørgeren i, at det var hensigtsmæssigt. På den anden side må jeg også sige, at det, vi fik indført ved loven, var dette, at kvinder fik ret til at føde på sygehusene, men når man får en ret, viser det sig, at man vil have en anden, som vi desværre ikke er i stand til at opfylde i fuldt mål.

Alice Hedegaard (DR):

Jeg takker ministeren for svaret, selv om det ikke løste problemet; det havde jeg heller ikke regnet med at det kunne på 2 minutter, men jeg håber, at ministeren vil se velvilligt på sagen, for det er et alvorligt problem for mange.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af skriftlige spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Tyroll: spm nr. 95

Brusvang: spm. nr. 116

Halvgaard: spm. nr. 118

Steen Folke: spm. nr. 124

Ebba Strange: spm. nr. 128

Dohrmann: spm. nr. 129

Jens Møller: spm. nr. 141